HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

ברכות וקללות אין מפסיקין בקללות אלא אחד קורא את כולן בשני ובחמישי בשבת במנחה קורין בסדרן ואין עולים להם מן החשבון שנאמר [1]וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל מצותן שיהו קורין כל אחד ואחד בזמנו: **גמ'** ת"ר בפסח קורין בפרשת מועדות ומפטירין [2]בפסח גלגל והאידנא דאיכא תרי יומי א"ר [א]יומא קמא בפסח גלגל [ב]ולמחר [3]בפסח יאשיהו ושאר ימות הפסח מלקט וקורא מענינו של פסח מאי היא אמר רב פפא מאפ"ו סימן יום טוב האחרון של פסח קורין [4]ויהי בשלח ומפטירין [5]וידבר דוד ולמחר [6]כל הבכור ומפטירין [7]עוד היום אמר אביי והאידנא [ג]נהוג עלמא למיקרי [ד][8]משך תורא קדש בכספא פסל במדברא שלח בוכרא בעצרת [8]שבעה שבועות ומפטירין [9]בחבקוק אחרים אומרים [10]בחדש השלישי ומפטירין [11]במרכבה והאידנא [ד]דאיכא תרי יומי עבדינן כתרוייהו ואיפכא בראש השנה [12]בחדש השביעי ומפטירין [13]הבן יקיר לי אפרים ויש אומרים [14]וה' פקד את שרה ומפטירין [15]בחנה [ה]והאידנא דאיכא תרי יומי יומא קמא כיש אומרים למחר [16]והאלהים נסה את אברהם ומפטירין הבן יקיר [ו]ביוה"כ קורין [17]אחרי מות ומפטירין [18]כי כה אמר רם ונשא [ז]ובמנחה קורין בעריות ומפטירין ביונה אמר ר' יוחנן כל מקום שאתה מוצא גבורתו של הקב"ה אתה מוצא ענוותנותו דבר זה כתוב בתורה [ג]ושנוי בנביאים ומשולש בכתובים כתוב בתורה [19]כי ה' אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדוני האדונים וכתיב בתריה עושה משפט יתום ואלמנה שנוי בנביאים [20]כה אמר רם ונשא שוכן עד וקדוש וגו' וכתיב בתריה ואת דכא ושפל רוח משולש בכתובים דכתיב [21]סולו לרוכב בערבות ביה שמו וכתיב בתריה אבי יתומים ודיין אלמנות [ח]יו"ט הראשון של חג קורין בפרשת מועדות שבתורת כהנים ומפטירין [22]הנה יום בא לה' והאידנא דאיכא תרי יומי [ט]למחר מיקרא ה"נ קרינן אפטורי מאי מפטירין [23]ויקהלו אל המלך שלמה [י]ושאר כל יומות החג קורין בקרבנות החג [כ]יו"ט האחרון [ל]קורין כל הבכור מצות וחוקים ובכור ומפטירין [24]ויהי ככלות שלמה [מ]למחר קורין וזאת הברכה ומפטירין [23]ויעמד שלמה אמר רב הונא אמר רב [נ]שבת שחל להיות בחולו של מועד בין בפסח בין בסוכות מקרא קרינן [25]ראה אתה אפטורי בפסח [26]העצמות היבשות ובסוכות [27]ביום בא גוג [ס]בחנוכה בנשיאים ומפטירין [28]בנרות דזכריה [ע]ואי מיקלעי שתי שבתות קמייתא בנרות דזכריה בתרייתא [29]בנרות שלמה [פ]בפורים [30]ויבא עמלק [צ]בראשי חדשים [31]ובראשי חדשיכם [ק]ראש חדש שחל להיות בשבת מפטירין [32]והיה מדי חדש בחדשו [ר]חל להיות באחד בשבת מאתמול מפטירין [33]ויאמר לו יהונתן מחר חדש אמר רב הונא [ש]ראש

והאידנא נהוג עלמא למקרי משך תורא וכו'. תומר ר"י דזה הסדר לא יתמנה רק כשחל פסח ביום חמישי שת' ד' קורין משך תורא וביום שלישי שהוא שבת של חול המועד קורין למה אתה אומר מלי ובללה הוי פסל לך כדלעמרינן לקמן דשבת של חול המועד אין ניגשין אין בתשרי קורין למה אתה אומר מלי ויום ז' וחמישי ושבת של פסח שהוא חג ד' וחמישי ושבת של חול המועד שבתוכו לא יקראו פסל לך בחמישי של פסח כמו שרגילין בשאר ימות (ה) החג ויום ז' יקראו קדש בכפפא במדברא:

במנחה קורין בעריות. לפי שהנשים מקשטות בשביל כבוד היום לפיכך נרין להזהירם שלא יבואו בהן ובמדרש יש שלכך קורין בעריות לפי שישראל עושין רצון המקום"ה שכשם שהזהיר אותם שלא לגלות עריות כך לא תגלה עריותם בעומתם:

למחר קרינן וזאת הברכה ומפטירין ויעמוד שלמה.

ויש מקומות שנהגו להפטיר בויהי אחרי מות משה ויש יום שמחי מת משה ושיבוש הוא שהרי הש"ס אין לומר כן ויש לומרים שכך הוי גמון מקן לומר ויהי אחרי מות משה אבל אין יודעין הסברת למאי שנא סדר הש"ס:

מפטיר ויאמר [ו]יהונתן מחר חדש. קשיא למאי אין עושין כן בשאר ר"ח אדר ולמה מדם ניסן בשאר בשנה ומאי מפטירין ביהוידע ובראשון בשאר ר"ח אדר ובשאר כל ימות השפה וכו' שבשעתן קרבנות וביום שני לשאול שור כל"ל ומיבא עוד ממקן: (פ) ד"ה ומפטירין בחבקוק וכו' בשאר תורה משתעי הס"ד: (ו) ד"ה הבן יקיר לי אפרים משום דכתיב ביה זכור וכו' ולרחמנו דקמיירי **בזכרונות** הס"ד ותמ"ל ומפטירין וכו' בשאר הס"ד ותמ"ל מה"ד והאלהים נסה את אברהם ועקידתו ילמוד מזכירין כדי שיזכור לנו עקידתו כיוס במשפט: (ח) תוס' ד"ה ובשלמה וכו' ולמה גליה יום רביעי חמישי ושני יקראו קדש:

והאידנא נהוג עלמא למקרי משך תורא וכו'. תומר ר"י דזה הסדר לא יתמנה רק כשחל פסח ביום חמישי שת' ד' קורין משך תורא וביום שלישי שהוא שבת של חול המועד קורין למה אתה אומר מלי ובללה הוי פסל לך כדלעמרינן לקמן דשבת של חול המועד אין ניגשין אין בתשרי קורין למה אתה אומר מלי ויום ז' וחמישי ושבת של פסח שהוא חג ד' וחמישי ושבת של חול המועד שבתוכו לא יקראו פסל לך בחמישי של פסח כמו שרגילין בשאר ימות (ה) החג ויום ז' יקראו קדש בכפפא במדברא:

במנחה קורין בעריות. לפי שהנשים מקשטות בשביל כבוד היום לפיכך נרין להזהירם שלא יבואו בהן ובמדרש יש שלכך קורין בעריות לפי שישראל עושין רצון המקום"ה שכשם שהזהיר אותם שלא לגלות עריות כך לא תגלה עריותם בעומתם:

למחר קרינן וזאת הברכה ומפטירין ויעמוד שלמה.

ויש מקומות שנהגו להפטיר בויהי אחרי מות משה ויש יום שמחי מת משה ושיבוש הוא שהרי הש"ס אין לומר כן ויש לומרים שכך הוי גמון מקן לומר ויהי אחרי מות משה אבל אין יודעין הסברת למאי שנא סדר הש"ס:

מפטיר ויאמר [ו]יהונתן מחר חדש. קשיא למאי אין עושין כן בשאר ר"ח אדר ולמה מדם ניסן בשאר בשנה ומאי מפטירין ביהוידע ובראשון בשאר ר"ח אדר ובשאר כל ימות השפה וכו' שבשעתן קרבנות וביום שני לשאול שור כל"ל ומיבא עוד ממקן: (פ) ד"ה ומפטירין בחבקוק וכו' בשאר תורה משתעי הס"ד: (ו) ד"ה הבן יקיר לי אפרים משום דכתיב ביה זכור וכו' ולרחמנו דקמיירי **בזכרונות** הס"ד ותמ"ל ומפטירין וכו' בשאר הס"ד ותמ"ל מה"ד והאלהים נסה את אברהם ועקידתו ילמוד מזכירין כדי שיזכור לנו עקידתו כיוס במשפט: (ח) תוס' ד"ה ובשלמה וכו' ולמה גליה יום רביעי חמישי ושני יקראו קדש:

נרכות וקללות. דאם בתקומי[ד] להודיע שעל עסקי התוכח נתה פורענות לעולם ויחזרו בתשובה וינצלו מגזרה שהן מתעניין עליה: **אין מפסיקין בקללות.** כדמפרש מילתא שאין מניח קורין בהן אלא אחד קורא את כולן ומניח הראשונים קורין פרשת ברכות: **קורין לסדרן.** בעניין סדר הפרשיות [ב] ותנאי פליגי בה בגמרא[ה] היכן מתחיל בשני ובחמישי: **ואין עולה להן מן החשבון.** כשיגיע יום שבת יחזרו מה שקראו בשבת במנחה ובשני ובחמישי: **שנאמר וידבר משה את מועדי ה' אל בני ישראל.** לכולה מתני' קאי ללמוד מכאן שמצוה לקרות ביום המועד מעניני המועדות: **גמ'** תני גרסינן ס"ר **בפסח קורין בפרשת מועדות**[ו] כו'. בגירסת שלימה היא עד ושאר כל ימות החג קורין בקרבנות החג אלא שבעלי הגמרא לפסיקתה לפרש בכל מועד יום ביום מה תיקנו המתרגמים שנהגו לעשות ג' ימים לקרות ביום שני לפי שבגירסת נשנית בארץ ישראל שאין עושין י"ט אלא יום אחד: **בפסח גלגל.** [ג][8]ביהושע (ג): **ושאר כל ימות הפסח מלקט.** [ד]מכאן ולקמן לפרש[ז] "משך תורא" "קדש בכספא" "ובזכר שבעלותך" (ד) ויום טוב שני קורין ביום לחשון שור לו כשב[ט]: **ויהי בשלח פרעה.** לפי שביום ז' של פסח אמרו שירה על היס: **ומפטירין וידבר דוד.** שהיא שירה כמותה ומדבר בה מילתא מלרים עליה עשן בפיו וגו' ושלח מציו ויפיסם וגו': **עוד היום.** לפי שמפלתו של סנחריב גלוי פסח היה: **ומפטירין בחבקוק.** שמדבר בתתן תורה אלוה מתימן יבוא בתתן תורה[ט]: **במרכבה.** דיחזקאל על שם שנגלה בסיני [ו] ברעש רבעות אלפי שנאן: **והאידנא דאיכא תרי** יומי עבדינן כתרוייהו ואיפכא. דקאמרי אחרים לחיכנו בתרתי לתנא קמא בחדש השלישי ומפטיר במרכבה ביום הראשון קיימן להו ודקאמר תנא קמא בעצרת שבעה שבועות ומפטירין בחבקוק קיימן ביום השני ואיפכא דתתן תורה בשני בסיון: **הבן יקיר לי אפרים.** משום [ו] זכור לזכרנו רחם מרחמנו: **מפטירין בחנה.** לפי שפקידתה היתה בראש השנה ועקידת יצחק מזכירין כדי שתזכר לנו ביום הזה ובמשפט: **כי כה אמר רם ונשא.** ואמר קולו קולו שמדבר בתגא התשובה הלא זה לוט מבהלתו (ישעיה נז): **קורין בעריות.** שיש עבירות בידו יפרוש מהן לפי שהעריות עבירה מניה שנפשטו של מדם מחמדתן[כ] וילנו תוקפו: **הנה יום בא לה'.** לכתיב ביה לחוג את חג הסוכות: **ויקהלו.** על שם שמוכת הניח היתה בתוכה ומצא הסוכות: **קורין לא הבכור.** הלא שמתחילין עשר מעשרי[מ] לפי שיש בתוכה פרשה מלות ומוקים הרבה הטהורות בתג בתוכו זמן מתן זמן שהוא זמן מסף ועת שהעניים לריכין למסוף מאכל לביתם ועוד יש בתוכה פרשה מלות מעשר עני ומלות נתון תתן ופתוח תפתח והענק תענק לעבד עברי ושלוח תפטר והעבט תעניקנו: **ויהי בלכות שלמה.** על שם ביום השמיני שלח את העם: **מקרא קרינן רחב אחסה.** שיש שם מלות שבת ורגלים וחוכו של מועד לכתיב את חג המלות תשמור ומכאן למדנו לסיור מלאכת חולו של מועד במשפט מגיגה (דף יח.): **בעלמות היבשה.** שילאו ממלרים לפני הקץ: **ביום בא גוג.** והיה המלחמה האמורה בזכריה[ס] בהנה יום בא לה': **נרות דזכריה.** רני ושמחי על שם לריתי והנה מנורת זהב כולה וגו': **נרות שלמה.** ויעש חירום [וגו'] ואת המנורות חמש מימין וגו':

ג) והם סימני למאי דתניא פרשיות להיניו יום למטון מכהו וקמו יום ב' שור לו כשב יום ג' קדש לי כל בכור יום ד' לם כסף תלוה יום ה' פסל לך ויום ו' במדבר סיני וידבר וגו' במדבר סיני ויעשו בני ישראל את הפסח ביום ז' פ' בשלח יום ח' ניכנס כל הכהור אל יולד וגו'. מהם בחורה.

ד) [ע' תוס' ר"ה נ.. ד"ה מתחיל], ג) [ע' בסר"ן דף רסח. שהעתיק קורין מלות ומוקים וכל הכהור ומפטירין וכו' והיא גרסת נכונה], ד) [ויקרא רבי, ה) [ע"ב], ו) [ויקרא כג.], ז) [ויקרא כג.], ח) [שם כג.], ט) [שמות יג.], י) [במדבר יט.], כ) [ויקרא כג.], ל) [תגיגה יא:], מ) [דברים יד.], נ) [פרק יד.], ס) [ע' רש"ל].

תורה אור השלם

1. וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מֹעֲדֵי יְיָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
ויקרא כג מד
2. (יהושע ה)
3. (מלכים-ב כג)
4. (שמות יג)
5. (שמואל-ב כג)
6. (דברים טו)
7. (ישעיהו י)
8. (דברים טז)
9. (חבקוק ג)
10. (שמות יט)
11. (יחזקאל א)
12. (במדבר כט)
13. (ירמיהו לא)
14. (בראשית כא)
15. (שמואל-א ב)
16. (בראשית כב)
17. (ויקרא טז)
18. (ישעיהו נז)
19. כִּי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם הוּא אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וַאדֹנֵי הָאֲדֹנִים הָאֵל הַגָּדֹל הַגִּבֹּר וְהַנּוֹרָא אֲשֶׁר לֹא יִשָּׂא פָנִים וְלֹא יִקַּח שֹׁחַד:
עֹשֶׂה מִשְׁפַּט יָתוֹם וְאַלְמָנָה וְאֹהֵב גֵּר לָתֵת לוֹ לֶחֶם וְשִׂמְלָה:
דברים י יז-יח
20. כִּי כֹה אָמַר רָם וְנִשָּׂא שֹׁכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ אֶשְׁכֹּון וְאֶת דַּכָּא וּשְׁפַל רוּחַ לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים וּלְהַחֲיוֹת לֵב נִדְכָּאִים:
ישעיהו נז טו
21. שִׂירוּ לֵאלֹהִים זַמְּרוּ שְׁמוֹ סֹלּוּ לָרֹכֶב בָּעֲרָבוֹת בְּיָהּ שְׁמוֹ וְעִלְזוּ לְפָנָיו: אֲבִי יְתוֹמִים וְדַיַּן אַלְמָנוֹת אֱלֹהִים בִּמְעוֹן קָדְשׁוֹ:
תהלים סח ה-ו
22. (זכריה יד)
23. (מלכים-א ח)
24. (מלכים-א ט)
25. (שמות לג)
26. (יחזקאל לז)
27. (יחזקאל לח)
28. (זכריה ג)
29. (מלכים-א ז)
30. (שמות יז)
31. (במדבר כח)
32. (ישעיהו סו)
33. (שמואל-א ב)

מוסף רש"י

ובמנחה קורין בעריות. זה שקורין בתתה בעריות מפני מה, שביום הכיפורים אין מתכפרין בו עונות עד שיחזרו בתשובה, ואף על גב דתתרינן (יומא פה:) כל עבירות שבתורה אין עשה בתשובה יום הכיפורים מכפר, לית הלכתא כרבי אליעזר דתניא (שם פו.) אלו ר' אומרים אין תרם את השב"ש ברוחו שתעשה תלוקי כפרה בו', וכיון דלא מיכפר יום הכיפורים אלא בתשובה עמו, לפיכך קרינן בעריות דאם מ"מ יש בן ישראל שפרק בעריות או בגלה, כיון שקורין לפניו זכור עריות שנאמר בתשובה גידו וחזר בתשובה כדי שיתכפר לו עון הזה (הפרדס עמ' רלה) ור' שקורין בעריות כדי שישמעו הן בריותן של עריות וישבו מהן (סדור רש"י סי' ריד; מחז"ו סי' שנב) תומו שעבירות של עריות היא עבירה המטיה, שנפשו של אדם מתאוה להם וממתמהם, או שמא עשה שום מעלה בתשובה, כלומר בפי' בתרת דיומא וכפ"ק דשבועות (אינו לפנינו ועי' רש"י ותוס' שבועות יג.) תומר ביה"כ מכפר על התתה, אבל אינו מכפר על מי שעיניו (שם:) ממרין דבר אחר גזירה אני ס', אני ה' גזרתים שאין לך רשות להרהר בהם, ס"א אני ה' בשוף הפרהם בגי עריות, ולפיכך תומר פרשת עריות במנחה כיפור, שדומה לענין כמו עריות שאתה אוכל לכם שאין להרהר אחר הענין, כך עבירי המשתלח אין להרהר עליו, כך מצאתי בשלח לומיל (מחז"ו סי' שנה). **ומפטירין ביונה.** השלישי מפטיר ביום, משום תשובה מגיי ניוה (סדור רש"י שם מחז"ו שם). **ומפטירין ויעמד שלמה.** מפלת גמר הבנין בגמר התג (מחז"ו סי' תיח). **בחנוכה בנשיאים.** ומה ראו לקרות בתתה תועת המזבח, לפי שעשה משה כהר סיני ירד בשעה בתתי ותמצבר בתתי, ביום הכפורים בו ביום נתתר בו ועשו לו מקדש וידעו הכל שנתתר להם, שתתו בתתה ועשתה זכריות לתתר ר' שתומל בר נתתני לשלה תדשים, תתרי ותרתשון וכפלו, נתתרת בתתה בתתומת בפקיתתא בתדרש ותשלם כל התתה, תתל עתתו בתתשבתו, ל"ר תניא בכ"ה בכסלו ועשה תנוכה תקוע על תתר תשה. ועתה הפקיד בכלו שנתתרה בו בתתה, תתל ותשלם, תתר הקב"ה עלי לשלם לו, והיכן שילם לו, תתזכ בית תשתונאי (סידור רש"י סי' שכ, הפרדס עמ' רמב. מחז"ו סי' רלט).

הגהות הב"ח

(א) גמ' תתר רב הונא אתר רב תתם תדש: (ב) רש"י ד"ה קורין כשלהן. בעניין שלל הפרשיות ואין עולה להן מן התשבון וכו' ובשני ובחמישי ותנאי פליגי בה ובמגילת סופרים פ"ג: (ג) רש"י ד"ה נהוג עלמא משך תורא וכו' ובמגילת סופרים פ"ג: (ד) רש"י ד"ה משך תורא וכו' ובמגילת סופרים פ"ג: (ה) רש"י ד"ה והאידנא דאיכא תרי יומי וכו' ובמגילת סופרים פ"ג: (ו) רש"י ד"ה ושאר כל ימות הפסח וכו' שבשעתן קרבנות וביום שני לשאול שור כל"ל ומיבא עוד ממקן: (ז) ד"ה ומפטירין בחבקוק וכו' בשאר תורה משתעי הס"ד: (ח) ד"ה ובשלמה וכו' ולמה גליה יום רביעי חמישי ושני יקראו קדש בכפפא במדברא:

רבינו חננאל

אסיקנא והאידנא נהוג עלמא משך תור"א קד"ש בכספ"א פס"ל מדברי"א של"ח בוכר"א. וקורין ומפטרין כאשר כתוב בגמרא, ופשוטה היא.